

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/37/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7624200842
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7624200842.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Jany Dudíkovej a JUDr. Ľuboša Kunaya vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozská 2, IČO: 35724803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 2 proti žalovanému A. B., nar. X.XX.XXXX, bytom v C., D. E. F. XXX, o zaplatenie 502,68 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 23.9.2024, č.k. 16Csp/11/2024-127 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 502,68 eura s prísl. titulom zmluvného záväzku. K žalobe uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.10.2023 medzi postupcom Tatra banka a.s. a žalobcom ako postupníkom došlo k postúpeniu uplatnenej pohľadávky voči žalovanému, vznikutej na základe Zmluvy zo dňa 15.10.2013, ktorou mu postupca poskytol peňažné prostriedky.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že veriteľ Tatra banka a.s. ako banka a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 15.10.2013 Zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby a poskytovaní ďalších produktov a služieb k tomuto účtu, kde v článku V bola zároveň dojednaná aj zmluva o poskytnutí úveru formou voliteľného prečerpania na bežnom účte, predmetom ktorej sa stalo poskytnutie úveru na bežnom účte takým spôsobom, že banka bude realizovať prevodné príkazy a/alebo umožní výbery hotovostí aj v prípade, ak nebude existovať majiteľova pohľadávka z účtu (ďalej len „úverový rámec“ a/alebo !voliteľné prečerpanie“). Ako druh úveru bol uvedený: Voliteľné prečerpanie, splatné na požiadanie. Výška Voliteľného prečerpania bola stanovená 200,-EUR, s tým že podmienky poskytnutého prečerpania boli uvedené v OP (Obchodných podmienkach). Výška úrokovej sadzby bola určená vo výške úrokovej sadzby pre produkt Voliteľné prečerpanie v rámci balíka Tatra Personal určenej bankou zmysle OP, a v čase uzavretia tejto zmluvy to bolo vo výške 18, 9% p.a.. Výška sankčnej úrokovej sadzby bola dohodnutá vo výške sankčného úroku pre produkt Voliteľné prečerpanie v rámci balíka Tatra Personal určenej bankou zmysle OP, v čase uzavretia tejto zmluvy + 5,5% p.a.. Konečná splatnosť voliteľného prečerpania bola dohodnutá na deň podania žiadosti o zrušenie bežného účtu, alebo deň podania žiadosti o zrušenie balíka služieb k bežnému účtu, ktorý obsahuje produkt Voliteľné prečerpanie, alebo deň podania odstúpenia od úverovej zmluvy alebo poskytnutia iného typu kontokorentného úveru na bežný účet alebo deň, kedy banka požiadala o splatenie tohto úveru. Pokiaľ ide o právo na odstúpenie od zmluvy majiteľ účtu mal právo písomne odstúpiť od tejto úverovej zmluvy, pričom ostatné podmienky uplatnenia tohto práva mali byť uvedené v OP. Z Platobnej histórie retailového čísla: 2916636980

vedeného na žalovaného vyplynulo, že žalovaný od 22.01.2020 začal postupne realizovať debetné operácie na uvedenom bežnom účte a to k 19.10.2023 až do celkovej sumy mínus 502,68 EUR. Prípisom zo dňa 08.11.2021 adresovaným žalovanému s Ident. údajom: 2916636980, Autentifik. údajom: 2341917759 a označeným ako „Výzva na zaplatenie“, identifikovaným tiež číslom bežného účtu mala Tatra banka, a.s. oznámiť žalovanému, že k 06.11.2021 neviduje od žalovaného úhradu nepovoleného prečerpania finančných prostriedkov na jeho bežnom účte, ku ktorému došlo 01.10.2021, v tom čase v celkovej výške 476,35 EUR z toho náklady spojené s vymáhaním pohľadávky predstavovali sumu 15 EUR. Zároveň v tejto výzve uviedla, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy v stanovenej lehote banka zruší rámec voľného prečerpania prostriedkov na účte. Súdu žalobca nezdokladoval, kedy bola uvedená výzva žalovanému doručená, resp. že bola vôbec doručovaná. Prípisom zo dňa 06.07.2023 adresovaným žalovanému s Ident. údajom: 2916636980, Autentifik. údajom: 9612067960 a označeným ako „Výpoveď zo zmluvy o účte“, identifikovaným tiež číslom bežného účtu mala Tatra banka, a.s. oznámiť žalovanému, že napriek predchádzajúcim výzvam k 03.07.2023 je žalovaný neustále v nepovolenom prečerpaní na jeho účte, kedy uvedené nepovolené prečerpanie vzniklo 01.10.2021 a výška sumy nepovoleného prečerpania ku dňu 03.07.2023 predstavuje sumu 520,68 EUR. Uvedenú sumu žiadala zaplatiť na účet bližšie uvedený tejto výpovedi do 7 kalendárnych dní od vystavenie tejto výzvy. Zároveň oznámila žalovanému, že z dôvodu právnej istoty pri skoršom spornom uplatnení práva využíva svoje právo a vypovedá Zmluvu o bežnom účte a poskytovaní ďalších produktov a služieb k účtu, na základe, ktorej v banke vedie bežný účet číslo: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Na základe tejto výpovede banka zároveň zruší účet v deň uplynutia výpovednej doby, t.j. po uplynutí dvoch mesiacov po doručení výpovede. Podľa ePotvrdenky mala bol tento prípis daný na poštovú prepravu ako poštová zásielka č. H. dňa 06.07.2023, pričom podľa aplikácie Slovenskej pošty „Sledovanie zásielok“ bol dňa 10.07.2023 uložený na Pošte Mlynky s poznámkou „ adresát nezastihnutý“ a následne dňa 02.08.2023 vrátený Tatrabanke, a.s.. Dňa 16.10.2023 uzavrela Tatra banka, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení súboru pohľadávok, podľa ktorej v súlade s jej Prílohou mala byť na žalobcu postúpená aj pohľadávka Tatra banky, a.s. voči žalovanému vedená pod variabilným symbol: 2916636980, názov produktu (PRODUKT TYPE) „ CA“, názov podproduktu (PRODUKT SUBTYPE) „ Bežný účet FO“, vedená na meno, priezvisko a rodného číslo žalovaného ako aj číslo účtu (PRODUCT ACCOUNT NUMBER): 2916636980, v celkovej zostatkovej hodnote 502,68 EUR. Prípisom zo dňa 19.10.2023 adresovaným žalovanému s Ident. údajom: 2916636980, Autentifik. údajom: 9612067960 a označeným ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky“, Tatra banka, a.s. mala oznámiť žalovanému, že postúpila na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.10.2023 s účinnosťou ku dňu 19.10.2023 Pohľadávku Banky vo výške 502,68 EUR spolu so všetkými právami s ňou spojenými, ktorá vznikla zo Zmluvy o bežnom účte č. 2916636980 na žalobcu. Súdu žalobca nezdokladoval, kedy bol uvedený prípis žalovanému doručený, resp. že bola vôbec doručovaná. Prípisom zo dňa 15.01.2024 označeným ako „POKUS O ZMIER“ č. 13475356, žalobca cestou svojho právneho zástupcu vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky, ktorá mu bola postúpená zo strany Tatra banky, a.s., a ktorá ku dňu spísania uvedenej výzvy predstavovala sumu 622,37 EUR. Podľa poštového podacieho hárka uvedený prípis bol odoslaný žalovanému ako poštová zásielka č. H. dňa 16.01.2024. Súdu žalobca nezdokladoval, kedy bol uvedený prípis žalovanému doručený.

3. Po takto vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 39, § 52, § 53, § 54 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2, § 565 Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 6 písm. d/, § 263 ods. 1, § 266 ods. 5, § 273, § 708 ods. 1, 2 a § 710 Obchodného zákonníka, § 1, § 2, § 7 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, § 10 ods. 1, § 11 ods. 1, 2, § 17 zák. č. 129/2010 Z.z., § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, preto ju zamietol.

4. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že v danom prípade nebolo pochýb o tom, že medzi právnym predchodcom žalobcu Tatra bankou a.s. ako bankou a žalovaným ako klientom bola uzavretá dňa 15.10.2013 Zmluva o povolenom prečerpaní, ktorú súd zadefinoval ako zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú aplikoval právnu úpravu prijatú na ochranu spotrebiteľa.

5. Prvotne sa zaoberal otázkou danosti aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu vychádzajúc z toho, že daný zmluvný vzťah posúdil ako vzťah spotrebiteľský.

6. V tejto súvislosti v súlade s aktuálnou judikatúrou najvyšších súdnych autorít, ktorú aj konkretizoval v bode 61 a nasl. odôvodnenia rozsudku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. V prípade postupovania pohľadávok banky zo spotrebiteľského úveru vychádzajúc zo zák. č. 483/2001

Z.z. v platnom znení je pre platné postúpenie pohľadávky potrebné zo strany žalobcu preukázať zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následne dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Zároveň podľa platnej judikatúry a v súlade s ust. § 92 ods. 8 spomínaného zákona je možné postúpiť len celú pohľadávku a nie len jej časť. Súčasne vychádzajúc z ust. § 17 zák. č. 129/2010 Z.z. je potrebné skúmať, či došlo k platnému predčasnému zosplatneniu úveru, resp. či veriteľ splnil svoje povinnosti pri posudzovaní bonity spotrebiteľa stanovené v ust. § 7 zák. č. 129/2010 Z.z.

7. Súd prvej inštancie mal za to, že z obsahu listu zo dňa 6.7.2023 „Výpoveď zo zmluvy o účte“ síce vyplýva, že žalovaný je v omeškaní s úhradou nepovoleného prečerpania, ktoré vzniklo dňa 1.10.2021 a ktorého výška ku dňu 3.7.2023 predstavuje 520,68 eura, ktorú žiada veriteľ uhradiť, primárne však predmetom tohto listu je výpoveď zo zmluvy o účte, teda ukončenie zmluvného vzťahu medzi zmluvnými stranami, iniciované zo strany veriteľa.

8. Zo znenia ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. vyplýva potreba samostatnej písomnej výzvy banky, že jej klient je v omeškaní so splnením čo len v časti svojho záväzku (s poukazom na bod 27 odôvodnenia rozsudku NS SR sp. zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.3.2022), preto oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru nemožno pripísať aj samostatný charakter takejto výzvy. Výpoveďou zo zmluvy o účte primárne skončil zmluvný vzťah medzi zmluvnými stranami a súčasne tento list nemožno považovať za výzvu banky, že jej klient je v omeškaní tak, ako vyplýva z § 92 ods. 8 spomínaného zákona. Táto otázka bola riešená vo viacerých rozhodnutiach NS SR (viď sp. zn. 2Cdo/266/2020, 4Cdo/75/2020) na rozdiel od uznesenia NS SR sp. zn. 9Cdo/165/2022, na ktoré poukázal žalobca vo svojom vyjadrení, kde sa súd touto otázkou nezaoberal, aj keď sa od vyššie spomínaných rozhodnutí najvyššieho súdu odklonil bez náležitého zdôvodnenia.

9. Preto súd prvej inštancie uzavrel, že nemôže obstať argument žalobcu, ktorý považoval „Výpoveď zo zmluvy o účte“ súčasne za výzvu banky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. Z dôvodu absencie výzvy banky v súlade s ust. § 92 ods. 8 a súčasne bez preukázania jej doručenia žalovanému, ktorá by predchádzala postúpeniu pohľadávky žalobca nepreukázal, že má aktívnu vecnú legitimáciu v danom spore. Za takejto situácie je totiž cesia pohľadávky, ktorá je predmetom konania neplatná, keďže zmluva o postúpení súboru pohľadávok zo dňa 16.10.2023 v časti týkajúcej sa pohľadávky Tatra banky a.s. voči žalovanému z predmetného úverového vzťahu založeného zmluvou o povolenom prečerpaní zo dňa 15.10.2013 je absolútne neplatná pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Na túto absolútnu neplatnosť postúpenia súd prihliada aj bez námietky (z úradnej povinnosti).

10. Samotná skutočnosť, že žalovaný nerozporoval skutočnosti týkajúce sa postúpenia pohľadávky na žalobcu nie je podstatná, keďže ide o spotrebiteľský spor.

11. Na základe týchto úvah žalobu zamietol.

12. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. Aj keď bol žalovaný úspešný v konaní, trovy konania mu nevznikli.

13. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, resp. rozsudok zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vykol súdu prvej inštancie, že nesprávne aplikoval ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. na daný prípad. V zmysle tohto zákonného ustanovenia postačuje pre účinné postúpenie pohľadávky kumulatívne splnenie dvoch zákonných podmienok, ktorými je vyzvanie dlžníka na splnenie čo i len časti peňažného záväzku a omeškanie dlžníka so splnením čo i len časti peňažného záväzku nepretržite dlhšie ako 90 dní. V danom prípade tieto podmienky boli naplnené. V čase postúpenia pohľadávky bol žalovaný v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bol žalovaný postupcom vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou označenou ako „Výpoveď zmluvy o účte“ zo dňa 6.7.2023, ku ktorej žalobca pripojil podací hárok. S poukazom na uznesenie NS SR sp. zn. 9Cdo/165/2022 má odvolateľ za to, že podľa aktuálnej judikatúry sa pripúšťa, aby za výzvu na plnenie podľa § 92 ods. 8 spomínaného zákona bolo možné považovať aj výpoveď zmluvy (resp. vyhlásenie mimoriadnej splatnosti), avšak len za súčasnej podmienky, že jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie. Z uvedeného vyplýva, že akúkoľvek výzvu nemožno automaticky stotožňovať s písomnou

výzvou v zmysle tohto zákonného ustanovenia, pretože relevantným bude obsah výzvy. Súd tak poukázal na neaktuálnu judikatúru a jeho názor je potrebné považovať za prehnane formalistický. V tejto súvislosti žalobca poukázal na niekoľko rozhodnutí krajských súdov, ktoré v odvolaní aj špecifikuje, ktoré sú v súlade s jeho vysloveným právnym názorom. Splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 spomínaného zákona žalobca preukázal platobnou históriou úveru, predloženou výzvou zo strany postupcu a dôkazmi predloženým k žalobe. Preukázal aj doručenie výzvy „Výpoveď zmluvy o účte“ zo dňa 6.7.2023, ku ktorej pripojil podací hárok. Ide o kvalifikovanú výzvu banky, aby žalovaný uhradil dlžnú sumu.

14. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania a tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby nariadiť odvolacie pojednávanie preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené (§34 a 355 a nasl. C.s.p.). Súd prvej inštancie dokazovanie vo veci vykonal v potrebnom rozsahu, na základe neho správne zistil skutkový stav a vo veci na základe neho aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu vyplývajúceho zo spisu. Na správnosti týchto skutkových zistení nič nezmenili ani odvolacie námietky žalobcu, ktoré namietal aj v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa tento súd aj náležite, presvedčivo a zákonom ustanoveným spôsobom vysporiadal. Napadnutý rozsudok z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je plne akceptovateľný, presvedčivý, jasný a zrozumiteľný. V odôvodnení rozsudku súd dal odpovede na všetky otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam, dostatočne a presvedčivo objasnil skutkový a právny základ rozhodnutia. Odvolací súd vychádzajúc z obsahu spisu nezistil žiadne vady, ktoré by sa týkali procesných podmienok (§380 ods. 2 C.s.p.). Súd prvej inštancie sa správne vypořiadal s otázkou nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu ako právneho nástupcu pôvodného veriteľa, a to pre absenciu preukázania samostatnej výzvy banky, že jej klient je v omeškaní so splnením čo len časti svojho záväzku s poukazom na § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z.

15. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku vysvetlil, že obsah listu zo dňa 6.7.2023 označený ako „Výpoveď zo zmluvy o účte“ nie je dôkazom o tom, že právny predchodca žalobcu splnil požiadavky vyplývajúce z ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. a teda, že vyzval klienta, ktorý je v omeškaní so splnením čo len časti svojho záväzku, ktorý je nepretržite dlhší ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, čo je podmienkou platného postúpenia pohľadávky zodpovedajúcej tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe. Nakoľko v danom prípade táto podmienka nebola naplnená, vyvodil, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu v spore, nakoľko v danom prípade nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky a z tohto dôvodu žalobu zamietol.

16. V danom prípade niet pochyb o tom, že vzťah založený preskúmanou zmluvou je spotrebiteľský, na ktorý je potrebné aplikovať ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zák. č. 129/2010 Z.z. a tiež spomínané ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., keďže k postúpeniu pohľadávky v danej veci došlo medzi bankou a nebankovým subjektom. Toto ustanovenie sprísňuje zákonné predpoklady postúpenia bankovej pohľadávky z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie vždy je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá je významná v priebehu trvania úverového vzťahu. Podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňujú platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky.

17. Ustanovenie § 525 OZ určuje, ktoré pohľadávky nemožno platne postúpiť, pričom postúpenie určitých pohľadávok môže byť zakázané špeciálnymi predpismi, prípadne postúpenie môže byť zákonom síce dovolené, ale len za určených podmienok. Podľa názoru odvolacieho súdu ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je práve takým ustanovením, ktoré upravuje ďalšie špeciálne podmienky (popri všeobecných v OZ), za ktorých môže byť banková pohľadávka (alebo jej časť) postúpená, a to: ak je pohľadávka: 1/ splatná, a to až po predchádzajúcej 2/ písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené 3/ omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené skutočnosti sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo

banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru Národnej banky Slovenska ako centrálnej banky. Následkom postúpenia pohľadávky, ohľadne ktorej cesia podľa § 525 OZ alebo podľa špeciálnych predpisov nie je dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ). Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadne ktorej to zákon zakazuje, (alebo ohľadne ktorej postúpenie podmieňuje splnením zákonných podmienok, ktoré splnené neboli), ide o cesiu neplatnú od počiatku ex tunc a jej neplatnosť nemožno zhojiť.

18. Odvolací súd v nadväznosti na uvedené uvádza, že súd prvej inštancie prijal nesprávne právne závery, že žalobca má vecnú legitimáciu z dôvodu, že prišlo k platnému postúpeniu pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Odvolací súd v tomto smere dodáva, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný.

19. Odvolací súd sa zhoduje s názorom súdu prvej inštancie, že list zo dňa 6.7.2023 označený ako „Výpoveď zo zmluvy o účte“, ktorým právny predchodca žalobcu vypovedal predmetnú zmluvu o účte vo vzťahu k žalovanému nemožno považovať súčasne za samostatnú písomnú výzvu banky, že je jej klient v omeškaní so splnením čo i len časti svojho záväzku tak ako predpokladá ust. § 92 ods. 8 veta prvá zák. č. 483/2001 Z.z. Takýto právny názor možno odvodiť z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/266/2020, pričom uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/165/2022, na ktoré poukázal žalobca túto konkrétnu otázku najvyšší súd neposudzoval, aj keď sa od vyššie spomínaného rozhodnutia najvyššieho súdu odklonil bez náležitého zdôvodnenia.

20. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvedenými v rozsudku súdu prvej inštancie, pre ktoré zamietol žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu a v ďalšom na tieto dôvody poukazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

21. Z týchto dôvodov odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil rozsudok vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že nepriznal stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bol žalobca neúspešný a úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).